

Katoliški GLAS

Uredništvo in uprava:
Gorica, Riva Piazzutta šte. 18
Uredništvo za Trst:
Ulica Valdirivo 35/II., Tel. 29210

Poštno ček. račun: šte. 9-12410
Cena: Posamezna šte. L 20
Naročnina: Mesečna L 85
Za inozemstvo: Mesečno L 150

Leto III. - Štev. 40

Gorica - 4. oktobra 1951 - Trst

Izhaja vsak četrtek

Naše orožje Po De Gasperijevem povratku iz Amerike

Dve vojski sta si stali nasproti, izraelska in filistejska, v boju na življenje in smrt. In sredi med obema mlad pastir s palico v roki in nekaj kamni v torbi. Lahek je njegov korak, brezskrben njegov pogled, ko gre nasproti Goljatu, v železje in bron okovanemu.

Prav takšen je danes svet: v dva sovražna tabora ločen. Vzhod in Zpad si stojita nasproti v železje okovana in v jeklo... Sredi med obema bela postava sv. očeta, ki stega roke proti enemu in drugemu in v njegovih rokah rožni venec. Taki vtis ima človek, ko bere zadnjo encikliko o rožnem vencu z dne 15. sept. tega leta:

»Ko pa v duhu gledate tako žalosten položaj v svetu, naj vam ne upade pogum.« piše sv. oče »temveč se ob spominu na božje besede: »Prosite in se vam bo dalo, iščite in boste našli, trkajte in se vam bo odprlo.« še z večjim zaupanjem zatekajte k Devici Bogorodici, pri kateri je krščansko ljudstvo vedno iskalo zavetja v trenutkih nevarnosti... In zato z veseljem in z novim upanjem zremo na mesec oktober, ko se krščanski verniki v večjem številu zbirajo v svetiščih in tam dvigajo svoje prošnje k Mariji v molitvi rožnega venca.«

Prav zares, položaj v svetu je izredno resen. Leto za letom upamo, da se obrne na bolje, a že dosti let zaman. Na to opozarja sv. oče:

»Poznate sedanje težke razmere; sloga med narodi, že dolgo od tega porušena, se še vedno ni povsod obnovila, temveč sovražstvo in prepirljivosti razdvajajo ljudi, tako da nad njimi še vedno visi strah krvavih spopadov. In poleg tega še ona divja preganjanja, ki že toliko časa divjajo zoper Cerkev v raznih deželah, kjer je Cerkev brez svobode izročena vsakovrstnemu obrekovanju in stiskam ter večkrat tudi krvavemu prelivanju krvi. Kolikerkoli in kako silnim stiskam so izpostavljeni v ohih deželah mnogi naši sinovi in hčere zato, da bi zavrgli vero očetov in se žalostno odtrgali od edinstva z Apostolskim sedežem.« Nato opozarja sv. oče še na eno nesrečo, ki je skupna vsem: pokvarjanje mladine, ki postaja vsesplošno. Če na vse to pomislimo, nadaljuje papež, se ne bomo čudili, če zadevajo človeštvo vsakovrstne nesreče kot kazen božja.

Kljub vsemu pa nas zdravi krščanski optimizem ne sme zapustiti, oni optimizem, ki izvira iz vere in iz zaupanja na božjo pomoč, katero si bomo izprosili po Mariji z molitvijo rožnega venca. »Želimo, da se ta molitev opravlja letos z večjo gorečnostjo, kot zahtevajo to vedno težji časi. Prav dobro nam je namreč znana učinkovita moč te molitve, da si izprosimo Marijino materinsko pomoč.«

Tako torej pojdemo preko oktobra s tem najmočnejšim orožjem! Posebno pa naj bo rožni venec molitev krščanskih družin. Z njegovo pomočjo se bodo družine prenovile v evanđeljskem duhu in preko družin se bo prenovila tudi človeška družba. Ob skupnem rožnem vencu se bodo člani družine navzeli krščanskih čednosti in se naučili ceniti prav zemeljske in večne dobrine. »Zato pa se nič ne obotavljamo potrditi še enkrat, da mi stavimo največje zaupanje v molitev rožnega venca za ozdravljenje sodobnega sveta.« zaključuje sv. oče.

Z njim zaključimo tudi mi: Rožni venec naj se zopet vrne v roke vsakega kristjana in zlasti naj se zopet vrne v naše družine v tem oktobru!

Sedaj, ko se je ministrski predsednik De Gasperi vrnil s svojega več kot štirinajst dnevnega obiska v Ameriki, lahko pregledamo uspehe njegovega potovanja.

Zadnje dni pred odhodom ministrskega predsednika v Ameriko je kampanja italijanskega časopisja vseh barv zaradi Trsta in tržaškega vprašanja dosegla višek. Vse je kazalo, da bo reševanje tržaškega vprašanja eno glavnih opravil De Gasperijevega obiska v ZDA. Časopisna gonja zaradi Trsta je bila tako huda, da je jugoslovansko zunanje ministrstvo čutilo za potrebno, da pošlje v Rim posebno protestno noto zaradi klevetanja jugoslovanskega ljudstva v zvezi s Trstom. De Gasperi sam je bil v tem oziru večji realist. V svojih izjavah pred odhodom ni dal nikakih obljub, da bo dosegel

»čudežne« rešitve na svojih razgovorih. In jih tudi res ni dosegel. Uspešno mu je marsikaj; »čudežno« razvolzanje tržaškega vprašanja mu pa ni uspelo. Glede tega smo sedaj tam, kjer smo bili prej. Anglija, Francija in Amerika so sicer v skupni izjavi potrdile, da bi bila rešitev tržaškega vprašanja velikega pomena za ureditev miru v Srednji Evropi, vendar so znova potrdile, da prepuščajo to reševanje medsebojnemu razgovoru med Italijo in Jugoslavijo. Torej smo ostali tam, kjer smo bili. Glede pogajanj pa je minister Kardelj v beograjskem parlamentu jasno povedal: Jugoslavija ne more sprejeti za osnovo pogajanjem tristransko izjavo, po kateri bi vse ozemlje STOja pripadalo Italiji, kakor tudi ne zahteva, da bi vse ozemlje prisodili Jugosla-

viji. Zato je treba iskati tretjo rešitev. Kakšna je ta »tretja« rešitev? Kardelj ni povedal, drugi jugoslovanski uradni politiki tudi ne. Zato sta možni dve rešitvi: ali si Italija in Jugoslavija ozemlje STOja med seboj razdelita ali pa se uveljavi mirovna pogodba in STO dobi guvernerja ter postane samostojno in neodvisno ozemlje. Za to slednjo rešitev se sedaj ogrevajo titovci na STOju v coni A. Branko Babič je v nedeljo objavil v Pr. dnevniku uvodnik pod naslovom: »Tretja rešitev: svoboden Trst!« Verjetno se za Babičevimi besedami skriva sedanja jugoslovanska uradna politika, ki bi rajši videla svoboden Trst nego pod okriljem italijanske republike.

V ostalih točkah svojega programa je bil De Gasperi srečnejši. Tako n. pr. so Združene države obljubile, da bodo z vsemi močmi podprle prošnjo Italije za vstop v Organizacijo združenih narodov. Prav tako so v tristranski izjavi o reviziji italijanske mirovne pogodbe ustregle željam Italije ter določile, da bodo odpravili nekatere danes že »nesodobne« omejitve, ki jih vsebuje pogodba, zlasti omejitve v oboroževanju. Nadalje so razpravljali v Washingtonu o udeležbi ital. industrije pri oboroževanju držav atlantske zveze. Obljubili so, da bo Italija dobila v tem oziru večja nakazila nego do sedaj. Prav tako so Italijani dosegli razne olajšave glede izselje-

vanja itd. Velikega pomena je za Italijo tudi moralni ugled, ki ga je De Gasperi pridobil svoji državi z obiskom v Ameriki.

Kljub temu je pisanje italijanskih listov veliko bolj umirjeno sedaj ob vrnitvi nego je bilo prej ob odhodu De Gasperija. Manjka pač »čudežna« rešitev tržaškega vprašanja.

Upor v Argentini

Koncem preteklega tedna je svet nenadoma prevzela vest, da je v Argentini nastal vojaški upor zoper generala Perona. Vesti so bile sprva zelo kratke, nato so postale bolj jasne. Skupina častnikov je skovala zaroto, da vrže sedanjega diktatorja Perona. Domenili so se, da umore generala in njegovo ženo ob priliki nekega obiska, ki bi ga moral imeti Peron v bližini Buenos Airesa. Zaroto so bili zapleteni častniki vojske, mornarice in letalstva. Odkrili pa so jo zadnji hip, predno je Peron odpotoval. Ker so z generalom Peronom potegnili delavski sindikati, kateri so proglasili splošno stavko, ter del vojaštva, so upor kmalu zadušili. Žrtev je bilo le malo. Del zarotnikov je zbežal, del so jih pa aretirali. Ti so prišli pred posebno vojaško sodišče, ki jih bo nekaj obsodilo na smrt.

General Peron vlada v Argentini približno tako, kakor je vladal Mussolini v Italiji. Ima parlament, ki je pa bolj za okras nego zaradi vladanja. Tudi opozicija je, toda mora molčati. Če kak časopis preglasno kritizira vlado, ga ukinejo itd. Peronu pomaga pri vladi žena Eva. To je zelo lepa in pravijo, da tudi brihtna ženska, ki je bila prej gledališka igralka.

Nemčija išče enotnost

Po zadnji konferenci v Ottawi je Nemčija na mah dobila večjo veljavo nego prej. Sklep konference, da se Nemčija ponovno oboroži, je dvignil njeno veljavo. Zato pa sta se dvignila tudi nemški ponos in ruska ljubosumnost. Nemški ponos prihaja do izraza v zadržanju socialdemokratov s Schumacherjem na čelu, ki nočejo nič slišati o kakih ponovni oborožitvi Nemčije, dokler ta ne uživa popolnoma enakih pravic z ostalimi članicami atlantskega pakta brez vsake omejitve. Schumacher tako trmasto vztraja na tem svojem stališču, da je pripravljen bojkotirati vsako pogodbo z Zpadom, ki jo je do sedaj sklenila nemška vlada. Sovjetska ljubosumnost se je pa pokazala v tem, da so komunisti začeli novo igrano, kako pritegniti Nemčijo v svoje območje. Začelo se je s tem, da je Grotewohl kot ministrski predsednik Vzhodne nemške republike poslal vabilo Adenauerju, naj bi se izvedle svobodne volitve po

vsej Nemčiji in se tako ponovno osnovala enotna nemška država.

Bonnska vlada je vabilo sprejela, samo postavila je svoje pogoje. Ti so v glavnem naslednji: tajno glasovanje; vaj tri mesece pred volitvami naj se odpravijo vse omejitve glede kretanja med eno in drugo polovico Nemčije; nikake omejitve ne sme biti glede prodaje in tiskanja listov ter poslušanja radijskih postaj; vsi politični obsojenci se morajo izpustiti in nihče ne sme biti zaradi svojega prepričanja preganjan ali kakorkoli ustrahovan; prosta izbira in postavljanje kandidatov po obeh delih Nemčije. Volitve se morajo vršiti pod mednarodnim nadzorstvom.

Adenauer zahteva pač za volitve iste svobosčine, ki vladajo običajno v Zapadnem svetu. Grotewohl do sedaj še ni odgovoril na dane pogoje.

Med tem so Sovjeti v Berlinu začeli podirati žične ovire med zapadnim in vzhodnim delom Berlina. Vendar vsi dvomijo, da bi to pomenilo, da komunisti sprejemajo pogoje bonnske vlade za svobodne volitve.

To, kar se sedaj godi v Nemčiji, je le igra med Vzhodom in Zahodom, kdo bo Nemčijo pridobil zase. Ponujanje svobodnih volitev je le sovjetski odgovor na konferenco v Ottawi. Tu so zapadni zavezniki dosegli znatno zmago, ki jo sedaj skuša Rusija oslabil s predlogom o volitvah za enotno Nemčijo, da bi tako zopet prišla do ugleda pri Nemcih.

Perzijski petrolej

Spor zaradi perzijskega petroleja je sedaj prišel pred Varnostni svet. To pomeni, da je nevarnost za oborožen spopad velika. Potem ko je Mossadegh izročil angleški vladi ultimatum, da morajo do 3. oktobra zapustiti Abadan še zadnji uradniki Anglo-iranske petrolejske družbe, sicer jih bodo izgnali s silo, je londonska vlada ves spor predložila Varnostnemu svetu v presojo, češ da Perzija nima pravice do takega postopanja, ker je mednarodno razsodišče v Haagu razsodilo, da mora Perzija še vedno spoštovati pogodbo sklenjeno z Anglo-iransko družbo. Varnostni svet se je v ponedeljek sestal, da bi razpravljal o perzijskem petroleju. Vendar so to iz razumljivih vzrokov odložili.

Časnikar Drew Pearson o razmerah v Jugoslaviji

V tedenski reviji »Colliers« je pred dnevi izšel potopis iz Jugoslavije. Napisal ga je poznani Drew Pearson, ki je po prvi svetovni vojni na čelu Quakerske pomožne skupine preživel dve leti v Pecu in ustanovil vas, ki je dobila po njem ime Pearsonovac. Hotel je obiskati te kraje, ki jih je takrat vzljubil in te ljudi, ki mu niso šli iz spomina. Hotel se je tudi prepričati, kam gre ameriška hrana, ki prihaja v Jugoslavijo. Opis poti iz Dievdjelije v Pec je zanimiv že zaradi primerjav med razmerami kakršne so bile pred 30 leti in kakršne so danes po petih letih komunističnega režima. Kar verjeti ne more pisec, da bi to ljudstvo, ki spada med najbolj svobodoljubna, kar jih pozna na zemeljski obli, moglo sprejeti komunistični. Zanimalo ga je tudi, kaj misli ta narod o Ameriki. Takrat, pred 30 leti, so Ameriko ljubili. Danes pa jim stoji na čelu čisto svojevrstna vlada, ki je bila dolgo protiameriška. Kakšen je danes položaj? Takole ga popisuje:

»... Stare gostilne na glavnem trgu so izginile. Usmerili so nas proti hotelu Stalingrad. Je to edini hotel v mestu. Hotel Stalingrad — pomislite... Kaj neki bodo moji senatorski kritiki v Ameriki rekli k temu? Vpisali smo se in dobili dve majhni sobici z železnimi posteljami, vojaškimi odejami, brez peči, brez tekoče vode in s stranišcem, ki se od leta 1700 dalje ni prav nič spremenilo. Pravi komunistični hotel. Nobene služinčadi, nobene postrežbe. Strašne cene za nas zaradi cenenih Putnikovih dinarjev niso bile prehude. Sedeli smo v obednici, oblečeni v površnike, kajti okno je bilo brez stekla in pečica, ki je

brlela na drugem koncu sobe, je res komaj brlela... Vsi pa smo se čudili, kako neki je mogoče, da Črnogorci, ki so sedeli okrog nas, v takem mrazu zmorejo jesti. Toda čez nekaj časa smo opazili, da ne jedo... Hrana je danes najdražja dobrina v Jugoslaviji. Povprečni Jugoslovian je ne more kupiti, ako nima živilske nakaznice. Tudi na živilske nakaznice je hrana tako draga, da se mora ponekod ljudstvo preživljati v državnih kuhinjah. — Če bi Amerika ne bila poslala svoje moke v zadnji zimi, bi bila revolucija v teh krajih neizbežna...«

»Ali je pametno, da to od komunistov vladano zemljo preživljamo? Ali bi nam in našim ciljem v Evropi revolucija škodovala ali koristila? To so težka vprašanja. Naj bo že kakor koli... ko je v tem komunističnem hotelu pečica ugasnila, smo šli gori v svoje še bolj mrzle komunistične postelje.«

Nato Pearson pripoveduje, kako so hodili okrog po mestu. Razkazovali so jim novo bolnišnico... toda kmalu je Pearson izvedel, da bolnice niso zgradili komunisti, temveč predvojna Jugoslavija. Prav tako moderne šole, ki jim jih Amerikanci ne bi mogli dati boljši. Vas Pearsonovac so komunisti prekrstili v Vitamorica.

Vodna letala za RAF

Tri največja vodna letala sveta, katera so pričeli graditi v letalskih tovarnah na otoku Wight, bodo dokončala za RAF. Ta letala vrste »Princess«, ki so prototip serije prevoznih vodnih letal, bodo imela po deset turbomotorjev, ter bodo lahko prevajala preko Atlantika, brez vmesnega pristanka po sto potnikov.

Gospodov dan

Enoindvajseta nedelja po binkoštih

Iz svetega evangelija po Mateju
(Mt 18, 23-35)

Tisti čas je povedal Jezus svojim učencem to priliko: Nebeško kraljestvo je podobno kralju, ki je hotel napraviti račun s svojimi hlapci. In ko je začel računati, so mu privedli nekoga, ki mu je bil dolžan deset tisoč talentov. Ker pa ni imel s čim plačati, je ukazal njegov gospodar prodati njega, njegovo ženo in otroke in vse, kar je imel, in poplačati. Hlapec pa je preden padel in ga prosil: »Potrpi z menoj in vse ti povrnem.« Usmilil se je gospod tega hlapca, ga oprostil in mu dolg odpustil. Ko je pa ta hlapec odšel, je srečal enega svojih sohlapcev, ki mu je bil dolžan sto denarjev, in ga je zgrabil ter davil, govoreč: »Plačaj, kar si dolžan.« Njegov sohlapec pa je preden padel in ga prosil: »Potrpi z menoj in vse ti povrnem.« Oni pa ni hotel, ampak je šel in ga dal vreči v ječo, dokler ne bi poplačal dolga. Ko so pa njegovi sohlapci videli, kaj se je zgodilo, so se zelo užalostili in so šli ves dogodek povedat svojemu gospodu. Tedaj ga je njegov gospod poklical in mu rekel:

»Hudobni hlapec, ves dolg sem ti odpustil, ker si me prosil, ali nisi bil torej tudi ti dolžan, usmiliti se svojega sohlapca, kakor sem se tudi jaz tebe usmilil?« In razrdil se je njegov gospod in ga izročil mučiteljem, dokler ne bi poplačal vsega dolga. Tako bo tudi moj nebeški Oče storil z vami, če iz srca ne odpustite vsak svojemu bratu.

Zelo krepko primeroma je uporabil Jezus, da bi nam pokazal, da moramo odpustiti. Ljudje navadno poznamo dvojno mero: zase dobro, za druge slabo. Isto se kaže pri odpustitvi. Zadovoljni smo, če nam Bog grehe odpusti, sami pa nismo tako hitro pripravljeni odpustiti bližnjemu. Bog je izročil odpustitve v naše roke. Če odpustimo mi, nam bo tudi on odpustil, drugače ne.

Odpustiti je mnogokrat res težko. Narava se upira in si želi maščevanja. Toda kristjana ne bi smelo nikdar premagati sovraštvo. Večjih krivic, kakor jih je trpel Jezus, ne trpi noben človek. In če je on prav vse odpustil, potem je jasno, da moramo tudi mi odpustiti.

Odpustanje naj bo resnično, ne samo navidezno. Ne premišljajmo krivic, ki smo jih pretrpeli, ker s tem budimo strasti. Rana se ne bo nikdar zacelila, če trgamo krasto proč. In podobno je z dušnimi ranami. Torej pozabljene! — Tudi na svoje srce skušajmo vplivati, da bo odpustilo. Mnogokrat z razumom odpustimo — srce in volja pa sta ostala prav taka. Gotovo je težko ukazovati srcu, a nekaj se pa le da. — Za tistega, ki nas je razžalil, molimo. Če smo zmožni zanj moliti, je to najboljše znamenje, da ga ne sovražimo več, da smo mu odpustili.

Velika razlika je med nami in Bogom. Bog je pripravljen odpustiti prav vse. Če ga ljudje še toliko žalijo — Bog odpusti. Mi smo pa mnogokrat tako malenkostni in ozkosrčni. Vadimo se v velikodušnosti. Če ne bomo mogli odpustiti drugače, pomislimo, da s sovraštvom sami Bogu vezemo roke, da tudi nam ne more odpustiti.

Hudobnega hlapca je gospodar dal zapreti. Jezus pa pristavlja: Tako bo moj nebeški Oče storil z vami, če iz srca ne odpustite vsak svojemu bratu. Odpustite torej!

NEDELJSKA MOLITEV

OVOJEM DRUŽINO, PROSIMO, GOSPOD, VARUJ S TRAJNO DOBROTLJIVOSTJO: DA BO PO TVOJEM VARSTVU VSEH ZOPR-
NOSTI REŠENA IN V DOBRIH DELIH TVOJEMU IMENU VDA-
NA.

ŽIVIMO S CERKVIJO!

(Družabna pravda)

»Ne more imeti Boga za očeta, kdor nima Cerkev za mater,« pravi sv. Ciprijan. Razmerje med Cerkvijo in njenimi verniki mora biti tako pristržno, kakor je med dobro materjo in lepo vzgojenimi otroki. Podlaga pristržnega družinskega življenja je na eni strani velika skrb, nesebična ljubezen in prevdarna modrost matere pri vzgoji otrok, na drugi strani pa zaupanje, spoštovanje in vdana pokorščina otrok materi. Kadar dobra, modra mati ukazuje, otroci vedo, da jim dobro hoče. Zato je tudi v malenkostih radi ubogajo in poslušajo.

CERKEV JE TAKA MATI

Zgodovina pravi, da je Kristusova Cerkev od svoje ustanovitve do danes dobra, usmiljena, pa tudi do skrajnosti odločna in neustrašna mati, kadar gre za dušni blagor, za večno srečo njenih vernikov. — Cerkev, prešinjena z duhom Kristusove resnice, milosti in ljubezni, s čudovito modrostjo in zvestobo izpolnjuje svoje svete materinske dolžnosti: uči, razlaga, opominja, sviri, prosi, roti, pa naj bo zanjo prilično ali neprilično. Cerkev je dobra mati. Največja nesreča za nas je to, da ni oče moč živeti z njo tako, kakor nas uči. Ne samo v malenkostih, tudi v velikih rečeh, v važnih zadevah je nismo poslušali. Naša huda krivda je, da nismo izvršili tega, kar so priporočale velike socialne okrožnice papežev. — Zato je klic: »Živimo s Cerkvijo!« za vse graditelje nove dobe zelo važen.

NASPROTOVANJA CERKVI

Nevarne in pogubne zmotne zadnjih desetletij — materializem, liberalizem, socializem, posebno pa še komunizem — so si na vso moč prizadevale, da bi strle notranjo moč našega katoliškega življenja. Hotele so nas odtrgati od papeža, namestnika Kristusovega na zemlji in nas oporekati zaupanja, spoštovanja, ljubezni in zvestobe do njega. Zavedale so se Kristusove napovedi: »Udaril bom pastirja in razkropile se bodo ovece črede.«

Komunisti so med ljudstvom govorili: »Papež je Italijan. Ne pozna naših razmer, Samo svoje brani, zagovarja in rešuje, za Slovence se ne briga.« Na zborovanjih in mitingih so poudarjali, da novi časi zahtevajo nove ljudi, ki tudi brez papeža, škofov in duhovnikov, tudi brez Cerkve znajo prav živeti.

Med zadnjo svetovno vojno so komunisti zasedli neko župnijo. Od župnika so zahtevali, da jim mora obljubiti pokorščino. Ko jim ta odgovori, da je že obljubil pokorščino škofu, mu funkcionarji odgovore, da ga ta obljuba nič ne veže, ker je škof izdajalec (pač zato, ker je obsojal komunizem, organiziran v OF). Duhovnik je potem pojasnil, da bi ne bil več katoliški

duhovnik, če bi svojemu škofu odpovedal pokorščino. Na ta odgovor so komunistični veljaki izjavili: »Današnji čas potrebuje duhovnikov, ki so pripravljene upreti se škofu in tudi Vatikanu (papežu), če to zahteva osvoboditev naroda.«

NASPROTOVANJE PETROVI SKALI

Verskih resnic si tedaj že niso drznili napadati in javnosti, ker bi se tako le preveč izdali in verne ljudi odbili, zato so se pa toliko bolj zaganjali v papeške okrožnice, zlasti v okrožnico o brezbožnem komunizmu, ki jo je izdal papež Pij XI. Učili so, da moremo biti še vedno dobri katoličani, četudi ne verjamemo nauku papeževih okrožnic, čeprav se jih v življenju ne držimo in ne živimo po njih. Posebno so tudi poudarjali, da je glavno, če verujemo resnice, ki jih je Kristus učil, in da vsak katoličan papeške okrožnice lahko po svoje razlaga in pojmuje.

Tako so komunisti tajno in previdno rušili ugled, spoštovanje, zaupanje in zvestobo do sv. očeta v sredi posebnosti tistih slovenskih katoličanov, ki so mislili, da so poklicani, da reformirajo in modernizirajo katoliško Cerkev v Sloveniji.

KAJ NAM JE PAPEŽ?

Kristus je na zemlji izvrševal trojno, za dušni blagor človeštva neobhodno potrebno oblast: učeniško, duhovniško in kraljevsko. Kristus je najvišji Učenik, najsvetejši Duhovnik in Kralj, ki mu je dana vsa oblast v nebesih in na zemlji. Papež je njegov zastopnik in namestnik na zemlji. V Kristusovem imenu, namesto Njega izvršuje trojno oblast: učeniško, duhovniško in kraljevsko ali pastirsko. Papež je na zemlji po volji Boga samega najvišji učitelj, duhovnik in pastir vseljene človeštva. Njegova pravica in dolžnost je ljudi učiti, posvečevati in jih voditi po potu resnice in pravice.

Kristus je za Petra, prvega papeža, prosil, da bi ne opešala njegova vera in mu naročil, naj potem, ko se bo spreobrnil, potrjuje v veri svoje brate, apostole in vernike. Vsak postavno izvoljeni papež je naslednik sv. Petra. Zato je ena najodličnejših nalog vsakega papeža: potrjevati v veri svoje brate — škofe, duhovnike in vernike.

To nalogo so ob vseh časih papeži vestno in odlično izvrševali. Zlasti v zadnjem času, ko so se zaradi odpada od Boga, zaradi vnebovpijočih krivic, ki jih je delavskim množicam delal kapitalizem, in zaradi propada družinskega življenja, začeli nevarno majati temelji človeške družbe, so papeži začeli izdajati izredno važne socialne okrožnice. — V teh okrožnicah najvišji pastirji Kristusovih vernikov opozarjajo najprej na nevarne zmete, ki so se poja-

vile. Potem razlagajo in natančno določajo nauk Cerkve, ki ni nič drugega kot nauk sv. evangelija. Nato pa dajejo navodila, kako naj se katoličani borijo proti tem zmotam in po Kristusovem nauku uredijo svoje življenje in delovanje.

PAPESKE OKROŽNICE ČLOVESKI DRUŽBI

Dokler bo živel človeški rod, bodo slovele okrožnice Leona XIII. o ureditvi delavskega vprašanja, Pija XI. o ureditvi medsebojnega sožitja, pravic in dolžnosti delavcev in delodajalcev, o pravični plači zlasti delavcem, ki imajo družine. — Za pravično ureditev človeške družbe so važne še druge okrožnice Pija XI.: o krščanski vzgoji, o ureditvi življenja po evangelijskih načelih, o krščanskem zakonu in ona o brezbožnem komunizmu. Izredno pomembna za socialno vprašanje pa je tudi okrožnica papeža Pija XII. o skrivnostnem telesu Jezusa Kristusa. — Bogato tvarino za pravično ureditev medsebojnega življenja nam nudijo tudi njegovi božični govori, nagovori novoporočencem in vse zadnje okrožnice.

(Nadaljevanje prihodnjic)

Ob 50 letnici glasovite lurske ozdravitve

Nedavno tega so lurske cerkvene in civilne oblasti, zdravniki, prenašalci bolnikov in karitativne gospe slovesno počastile velikega ozdravljenca Gabrijela Gargama, ki je praznoval 50letnico svoje čudežne ozdravitve. Podrobnosti tega čudežnega dogodka, ki ga je potrdilo čez 30 zdravnikov različnih narodnosti in različnega verskega prepričanja in ki je dvignil takrat precej hrupa, so naslednje:

Meseca aprila 1901 je prišlo v Angoulêmeu pri Parizu do hude železniške nesreče, ki je terjala med drugim več mrtvih. Med težko ranjenimi je bil tudi 28letni železniški uradnik Gabrijel Gargam, ki so ga prenesli skoro umirajočega v neko pariško bolnišnico. Tam so štirje zdravniki izrekli, da je njegova poškodba neozdravljiva. Družina ponesrečenca je zahtevala od železniške uprave odškodnino, ki jo je uprava na podlagi spričevala zdravnikov, da bo ponesrečenec živel kvečjemu še nekaj mesecev, radodarno naklonila v višini letnih šest tisoč frankov.

Napoved zdravnikov je odgovarjala resnici, kajti že po nekaj mesecih so sporočili zdravniki nesrečni materi, da bo živel njen sin le še nekaj dni in naj zato pohiti, če ga hoče videti še živega. Od bolečine potrta, a polna žive vere v Boga se je podala nesrečna mati k svojemu sinu v bolnišnico ter mu obzirno predlagala, da bi se udeležil velikega narodnega romanja v Lurd,

Sv. oče poljskim škofom

Nad vse pristržno je pismo, ki ga je 1. septembra t.l. naslovil sv. oče na poljske škofe. V njem se spominja petletnice, ki je pretekla, odkar so se Poljaki posvetili brezmadežnemu Srcu Marijinemu, spominja se pa tudi vseh škofov, ki so se udeležili takratnih nepozabnih slovesnosti in ki jih danes ni več med živimi. Med temi imenuje na prvem mestu kardinala Hlonda, ki se je odlikoval, kakor pravi sv. oče, po modrosti in po svojih delih in ki je žrtvoval svoje življenje za domovino, sv. Cerkev in za Boga. Na drugem mestu se spominja sv. oče nedavno preminulega, odločnega in pogumnega kardinala Stefana Sapiehe, ki je bil »kakor drevo zasajeno ob bregovih voda«, drevo polno sadov in vzrok zaupnega veselja ne samo za Poljake, ampak tudi za vse krščanstvo. Odšli so v večnost še trije drugi škofje, lučki, čenstohovski in vladislavski, od katerih je bil prvi dvakrat begunec, medtem ko je tretji prestal nepopisljivo veliko gorja. Molimo, pravi sv. oče, za vse te pastirje, ki so bili za katoliško stvar tako zaslužni, da bi jim bila naklonjena luč brez zatona in mir brez koneca. Vam pa želimo, da bi sledili njihovim vzgledom ter napredovali v čednostih.

Nato se spominja sv. oče slovesne proglačitve Marijinega vnebovzvetja za versko resnico, ter pravi, kako huda je morala biti njihova žalost, da se te slovesnosti niso mogli udeležiti. »Takrat smo« — pravi sv. oče — »goreče želeli, da bi vas videli, kako se tega dogodka veselite, kajti vaš plemeniti narod je že tisoč let združen z Marijo vnebovzeto. Prvi tempelj, ki ga je knez Mieszko dal postaviti v Gnezznu, je bil ravno Mariji Devici vnebovzeti posvečen. — S posebnim veseljem smo se sestali in govorili s častiljivim bratom Stefanom Wyszynskim, nodškofom Gneza in Varšave, ko je prišel v Rim počastiti bazilike s. apostolov. V njem smo objeli ter pozdravili vas vse, on pa nas je zagotovil, da se spoštovanje in vera vašega ljudstva do sedeža sv. Petra nista prav nič zmanjšala.

ŠVEDSKI KATOLIČANI

Stališče švedskih katoličanov se je v zadnjih 30 letih očitno zboljšalo. Zadnje čase so bile ustanovljene štiri nove župnije z dvema podružnicama, medtem po so druge župnije v načrtu. Poleg tega je apostolski vikar msgr. Mueller v razgovorih s pasijonisti, frančiškani in benediktinci glede ustanovitve novih redovnih hiš. Napredek katoličanov se kaže tudi v lepem slovu in v katoliškem tisku. Katoliška lista »Credo« in »Hemmet och Helgedomen« (Ognjišče in svetost) sta dobro razširjena, akoravno izdajajo župnije svoje župnijske liste. Tudi Litvinci, Madžari in Italijani, ki živijo stalno na Švedskem, imajo svoje liste. Lansko leto so izdali švedski katoličani zbirko liturgičnih pesmi »Cecilia«, prihodnje leto pa mislijo postaviti v Stockholmu lastno tiskarno.

Rastite tudi za naprej v čednostnem življenju! Nebeška Mati in Zaščitnica, ki jo že dolga stoletja častite z milo himno »Bogorodica Devica«, bo pripeljala poljski narod po temnih viharjih v miren pristan. Spominite se večkrat, koliko slavni zmag je izvojeval vaš narod s pomočjo preblazene Device Marije! Ni še zamrl odmev one znane jasnogorske bitke, ko je mala četa redovnikov in hrabrih Marijinih viteзов prisilila sovražnika, da je moral zapustiti vašo deželo. Jasnogorski Kraljici v varstvo se je izročil slavni Ivan Sobieski, ki je rešil krščanstvo iz stoletnih sovražnikovih stisk. Ravno tako je Devica Marija pomagala vaši domovini, ko ji je grozila brezbožna nevarnost. In mi sami smo bili v zadnji vojni priča, kaka pobožnost in zaupanje do Marije je navdajala srca Poljakov, ki so po dobljeni zmagi postavili med kadečimi se razvalinami Monte Cassino-ja oltar s podobo prečiste Device. V Loretu pa so Poljaki z življenjsko nevarnostjo ohranili pred ognjem in razdejanjem lavrentansko hišo, ki je bila zadeta od vžigalnih bomb. Takrat smo odlikovali s papeškimi odlikovanji one hrabre vojake, branilce Marijinega svetišča.

Še vedno traja boj, še vedno morate prenašati hude naskoke sovražnika, toda zaupajte, kajti nad vami čuva Mati usmiljenja in zato vaše zaupanje ne bo osramočeno.

(To je le kratek izvleček pristržnega in spodbudnega pisma, ki ga je naslovil sv. oče na poljske škofe.)

Koledar za prihodnji teden

7. oktobra. NEDELJA. 21. pobinkoština; rožnenska.
8. PONEDELJEK. Lavra.
9. TOREK. Dionizij.
10. SREDA. Frančišek Borgija, spoznav.
11. ČETREK. Materinstvo Marijino.
12. PETEK. Maksimilijan, škof.
13. SOBOTA. Edvard, kralj.

V katoliško Cerkev se je vrnilo lansko leto (Švedska je bila namreč do Lutrove »reformacije« katoliška dežela) precej visokih osebnosti, vendar ne manjkajo težave, kajti kat. cerekev ne živa v tej 99 odstotno protestantovski deželi še polnih pravic. Veliko zaskrbljenosti povzroča cerkvenim krogom vedno večje razširjenje materialističnega duha, posebno v pogledu mladinske vzgoje, kar izdatno podpira razkristjanjevanje švedskega ljudstva. Obično je tudi pomanjkanje ženskih redovnih poklicev, kar je krivo, da razne ženske redovne kongregacije ne morejo razvijati svojega nekdanjega apostolskega dela ter da so morale opustiti zadnje čase razne postojanke, ki so jih do sedaj držale. Kljub tem žalostnim dejstvom moramo poudariti, da se je stališče švedskih katoličanov v zadnjih letih odločno zboljšalo.

vedno bolj bliža, dokler ne obstoji nedaleč od Gabrijela. Bolniški strežniki poklekajo. Gabrijel Gargam ima zaprte oči, toda komaj prejme blagoslov z Najsvetejšim, se prebudi kakor iz spanja, odpre oči, pogleda sv. Hostijo ter z besedami: »Ozdravljen sem!« skoči z ležišča ter sledi procesiji. Začudena množica se od veselja zgrne okoli čudežno ozdravljenega, katerega pa rešijo iz gneče ter pospremijo na preiskovalni urad, ki ni daleč od svetišča.

Pri pregledu ozdravljenca je bilo navzočih več kot 30 zdravnikov, med njimi tudi slavni zdravnik dr. Boissarie, ki so vsi konstatirali Gabrijelovo hipno ozdravljenje. Vendar so mu svetovali, naj se poda v bolnišnico, kjer naj zavzije razno hrano in naj se potem vrne, da bodo imeli očiten dokaz o njegovem ozdravljenju. In Gabrijel Gargam, ki so mu v njegovi bolezni dovoljajali tekočo hrano na umeten način, se je podal v bolnišnico, zavžil raznovrstno hrano ter se vrnil nato v preiskovalni urad, kjer so ga zdravniki že nestrno pričakovali. Ko je predsednik zavoda dr. Boissarie izvedel od zanesljivih prič, kaj vse je ozdravljenec počel, ne da bi mu kaj škodovalo, se je obrnil do pričujočih zdravnikov s temi besedami: »No torej, kaj pravite k temu?« In zdravniki so mu odgovorili: »To ni samo ozdravljenje, to je vstajenje!«

Vera pobožne matere, vera, ki se ji Bog ne more ustavljati, je izprosila nevernemu sinu telesno in dušno ozdravljenje.

Z G O R I Š K E G A

O prijavi dohodkov

KDO MORA PRIJAVITI DOHODKE DO 10. OKTOBRA 1951?

Davkoplačevalci morajo do 10. oktobra 1951 prijaviti Davčnemu uradu, pod katerega spadajo, vse dohodke, ki so jih imeli v l. 1950. Kdor je obvezan prijaviti, a tega ne bi storil, zapade visoki globi od 3.500 do 300.000 lir, z vpisom kazni v kazenski list. Kdor denarne globe ne bo plačal, bo moral pa v zapor. In kdor svoje dohodke v prijavi zamolči, dobi svoje ugotovljene dohodke uradno povišane za 10%. Poleg tega bodo taki uradoma obdavnjeni in proti morebitni previsoki obdavnitvi ne bodo mogli vložiti nobenega utoka (rekurza).

KDO NI DOLŽAN PRIJAVITI?

1) MALI KMETJE: sem spadajo skoraj vsi slovenski kmetje v Italiji, ker niso imeli v l. 1950 obdavčljivega dohodka 240.000 lir, v kolikor niso imeli tudi dohodkov od stavb in od premoženja bogastva (Richezza Mobile) vrste A (kot so na primer delnice: vrednostni papirji, posojila). Ta dohodek se izračuna, če se množi z 12 svoto, ki je v posestni polji navedena pod »reddito dominicale«.

Če pa ima kmet še druge dohodke, recimo, da ima stavbo ali zemljišča dana v

najem, mora napraviti prijavo.

2) DELAVCI in URADNIKI, ki živijo samo od svoje plače in ta ne doseže 50.000 lir mesečno, torej celo leto 600.000 lir. — Če pa ima delavec ali uradnik tudi druge dohodke, recimo od hiše ali zemlje, mora prijavo napraviti.

3) DOBRODELNE USTANOVE (enti morali), kot dobrodetni zavodi in cerkvena oskrbnitva niso dolžna napraviti prijave,

PASTIRČEK izide 10. oktobra.

če nimajo dohodkov od v najem danih stavb in zemljišč.

4) Niso dolžni napraviti prijave vsi oni, ki so imeli v l. 1950 manj kot 240.000 lir dohodkov (manj kot 20.000 lir mesečno), in vsi oni, ki so imeli samo dohodke od stavb, ki niso presegali 150 lir z ozirom na odmero davka.

KJE DOBIŠ TISKOVINE?

Če ti jih ni poslala davkarja na dom, kupi jih pri bližnjem prodajalcu tobaka. Stanejo 25 lir. — Prav narediš, da kupiš dva izvoda, da boš imel doma prepis napravljene prijave in ti bo prihodnje leto lažje napraviti prijavo. Prijave bo namreč potrebno delati vsako leto.

novih in starih oblek do najvišje vrednosti 20 tisoč lir.

Zrelostni izpiti

V ponedeljek dopoldan so se pričeli na naših srednjih šolah zrelostni izpiti z italijansko pisмено nalogo.

Slov. otroke v slov. vrtece!

Že več dni se vrši v dop. urah vpisovanje na obeh slovenskih otroških vrtec v ulici Croce in v ulici Randaccio. Starši ne zamudite prilike in vpišete svoje otroke v slovenski vrtece!

Novi bogoslovec

Letošnji maturant na goriški klasični gimnaziji g. Jošt Žabkar se je odločil za težak duhovniški poklic. V ta namen stopi 8. t. m. v zavod »Germanicum - Hungaricum« v Rimu, kjer se bo šolal sedem let. Tam je študij zelo temeljit in absolventi tega zavoda — novomašniki, postanejo običajno univerzitetni profesorji ali pa so sprejeti v vrste vatiških diplomatskih uslužbencev.

Za Slovensko Alojzijevišče

Za revne dijake so darovali zavodu: č. g. Ž. lir 1000; N.N. iz Belgije 8615; gđ. Leban M. 500; ga. Cunja 3500; gđ. Mikluš 3000. Vsem plemenitim dobrotnikom iskren »Bog povrni!« Priporočali bomo njihove zadeve sv. Jožefu, pomočniku v vsaki sili, da bi dobrotno uslišal njih prošnje ter jim v stiskah pomagal.

To šolsko leto smo zopet priskočili na pomoč nekaterim revnim staršem in sprejeli v zavod njihove sinove po znanih vzdrževalnici. Zaupamo pa, da bodo dobra sreča nadomestila z darovi, kar bo manjkalo na vzdrževalnici. Trdno smo prepričani, da v tem upanju ne bomo varani.

Spisal dr. IVAN ČESNIK

Svetogorska pesem

P o v e s t

*»V raju blaženem kraljuje
sredi serafinskih čet
sveti učenik Francišek,
z žarom angelskim odet.*

Zdrav nam bodi, oče blagi,

*zvezda jasnega neba,
vzor največjega uboštva,
roža umbriških gora.*

*S krono blaženstva ovenčan,
s cvetjem tajnostnim obdan,
kakor biseri plamteči,
mu žare sledovi ran.*

*Zdrav nam bodi oče blagi...
Pošlji nam miru, Francišek,
sladki tolažnik sirot,
s srečo nas oblagodari,
siplji iz neba dobrot.*

Zdrav nam bodi, oče blagi...»

To tretjeredniško pobožnost je oče Gelazij zaključil s častitljivim franciškanskim pozdravom: »Pax et bonum! — Mir in vse dobro! Hvaljen Jezus!«

Jamije

Z velikim zadovoljstvom smo prejeli poročilo, da je končno le naši vasi zagotovljena električna luč. To veselo novico nam je prinesel s prefektore naš novi župan, ki se je z novim občinskim svetom z vso hvalevredno odločnostjo zavzel za to za-

Posamezna številka stane 25 lir.

Celoletno pa 225 lir.

devo in jo tudi uresničil, kot je obljubil. Z deli se bo — tako upamo — v kratkem začelo. — Tudi vprašanje jameljskega župnišča, ki je bilo v prvi vojni porušeno, vojna odškodnina zanj se pa neznankam izgubila —, bo kmalu rešeno, kajti posrečilo se je odkriti, kdo poseduje to našo lastnino.

IZ SLOVENIJE

Ukinjene nakaznice

Jugoslovanska oblast je ukinila izkaznice. Blago je v prosti prodaji. Tudi obvezno oddajanje živine in poljskih pridelkov je ukinjeno. Cene kmetijskih pridelkov so zelo nizke. Tudi plače so nizke, a obetajo, da jih zvišajo. Le industrijski izdelki so zelo

S T R Ž A Š K E G A

Jesenski shod Apostolstva molitve in M. družb

Na misijonsko nedeljo 21. oktobra bo v Trstu skupni jesenski shod za M. družbe in A. molitve. Zbrali se bomo v Marijini cerkvi na Montuzzi, kjer bo cerkveni del shoda. Nato bo v veliki dvorani Ljudskega doma (Avidtorij) misijonsko-marijanska prireditev, pri kateri bomo videli najnovejši barvani film »Mati božja« (Mater Dei). Točen spored bo objavljen pravočasno. V pojasnilo povemo, da moremo imeti našo izvenckrskeno prireditev v avditoriju samo na misijonsko nedeljo in ne prej in ne pozneje. Zato domače misijonske prireditve preložimo na drugo nedeljo.

Dolina - Boljunec

V dolinski občini vlada veliko veselje, ker so šolske oblasti odprle novo strokovno šolo v Dolini. Seveda brez sitnosti v Bregu nikoli ne gre. Sedaj se skregani komunisti pripravljajo in bodejo, kdo ima prvo zaslugo za to novo šolo. Učencem in staršem pa je malo mar njihovo prepiranje in so srečni, da ne bo treba več hoditi daleč v Rojan. S to novo šolsko ustanovo se seveda pomnoži odgovornost za mnoge, ki so dolžni, da se delo za doraščajočo mladino prav začne. Kakor so drugod ta pouk prav uredili v korist mladine, tako trdno upamo, se bo zgodilo tudi v Dolini. Treba je samo razumevanja in resnega sodelovanja.

Tudi v Boljuncu je bilo par dni samo v nekaterih družinah precej veselja, sedaj pa je kar vse čez noč splahnelo. Komunistično »Delo« je 21. sept. uradno napovedalo, da se odpre v Boljuncu otroški vrtec, toda 28. sept. je isto »Delo« veselo novico preklalo. Tako je otroški vrtec v Boljuncu živel samo en celi teden. Kje je krivda? »Delo« pravi, da so krive šolske oblasti, ki da ne držijo besede, dalje da so krivi vsi nekspontenti krajevnega klerikalizma. Kdo

drugi in so jim cene zadnji čas še močno poskočile.

Dogodek v Črnem vrhu

V nedeljo je minulo tri tedne, odkar je titova armada imela v okolici Črnega Vrha svoje vojaške vaje. Pa to bi bilo nekaj običajnega, če bi se vaje ne vršile načrtno okoli cerkve in ravno v času, ko je g. župnik pridigoval. Vojaki so streljali okoli cerkve z moznarji tako divje, da je vsled eksplozij popokalo odnosno se popolnoma razbilo okrog 36 šip. Ljudje so v cerkvi trepetali od strahu, nekaterim otrokom je pa zaradi groze prišlo slabo. Taka nekulturna početja so možna samo v režimu, ki je poln sovraštva do katoliške Cerkve! Vsekakor bi morali drugače ravnati z orožjem, ki jim ga pošilja »reakcionarna« Amerika.

† **Mirko Polič**

V torek 2. oktobra je umrl v Ljubljani dirigent in komponist Mirko Polič. Pokojni Polič je bil rodom Tržačan. V Trstu je deloval do leta 1925, ko se je, zaradi znanih razmer na Primorskem pod Italijo, moral umakniti v Ljubljano. Tam je postal ravnatelj slovenskega narodnega gledališča. Uglasbil je dve operi: »Mati Jugovičeva« in pa »Deseti brata«. Leta 1938 je pa predelal slovensko opero Foersterjevega »Gorenjskega slavčaka«.

je kriv, smo že s prstom pokazali v zadnji številki našega lista. Čeprav se je prva akcija za komunistični občinski vrtec v Boljuncu ponesrečila, vendar upamo, da bodo odgovorne višje oblasti upoštevale željo boljunskih mater in pripravile za njihove najmlajše tak vrtec kakor ga večina resnih mater izrečno želi in prosi.

Komunistična debata v Bazovici

Vidaljevi komunisti neutrudno potujejo po tržaških vaseh in sejejo, sejejo. Kaj in kam? Sejejo laž pomešano z resnico na trda kraska tla. O takim na pol živem semenu pa vemo, da usahne in — umre! Tako se je dobesedno zgodilo očetu Malalanu z Opčin in njegovemu pajdašu Markoviču, ki sta na viljo sv. Mihaela motila večerni mir v Bazovici. Imeli smo vtis, kakor da prisotni sploh ne poznajo jezika govornikov. V vsem dolgem slovensko in logično nemogočem klepetanju nisi slišal od prisotnih niti besedice za ali proti. Ko je bilo »zborovanje« končano, ni niti ena roka s ploskanjem zmotila grobne tišine. To je tako zmešalo openskega naprednika, da je ob koncu kar pozabil ponuditi mikrofona nasprotnikom, čeprav jih je v začetku toliko vabil. Kakor je bil doslej podooben komunističen večer v Borštu najbolj živahen in razgiban, tako je bil ta v Bazovici najbolj — pasiven. Tudi rezka pa-

Pošljite naročnino na upravo PASTIRČKA, Alojzijevišče, ulica Don Bosco 3. Gorica. Ali izročite naročnino domačemu g. župniku.

sivnost je velik odgovor napadalcem. Komunisti naj vedo, da je na bazoviških tleh tekla slovenska kri za slovensko svobodo in zato v taki vasi ni prostora za izdajalce slovenstva! Zaletelemu openskemu komunistu pa povemo, da bazoviške matere prav nič ne potrebujejo njegovega opomina, naj skrbno pazijo na svoje otroke. Bazoviške matere budno pazijo na svoje otroke, da ne bodo nikoli prišli v roke g. Malalanu in njegovim vrstnikom! V Bazovici raste slovenski in katoliški mladi rod! Zato, komunisti, roko proč!

Opasilo v Zgoniku

V nedeljo 30. sept. smo obhajali pri nas v Zgoniku vsakoletno opasilo - god sv. nadangela Mihaela.

Slovesno peto sv. mašo je daroval č. g. Stanta — dekan šempoljski ob asistenci č. g. Srečka Rejca — župnika iz Nabrežine in pa č. g. Mirka Fileja — župnika iz Mavhinj.

Ob koncu sv. maše se je razvila po vasi prav lepa procesija, ki jo je vodil župnik iz Sv. Križa č. g. dr. Gracar in katere so se vdeležili številni farani. Za lep uspeh naše nedeljske slovesnosti se moramo zahvaliti predvsem našemu domačemu župniku č. g. Franciju Švari, ki je v ta namen že več časa neumorno deloval. Upamo, da se bomo prihodnje leto v Zgoniku še lepše postavili s povečanem cerkvenim zborom!

Zvečer smo imeli v počastitev praznika ponovitev pravljicne štiridejanke »Sirota Jerica« v režiji g. učitelja Branka Lupinca. Igrica je bila podana v res primerno akustičnem prostoru na prostem in je zato prav lepo uspela. Le škoda, da je slabo vreme — nekoliko dežja in veter — motilo zbranost številnih poslušalcev! Ob gledanju na izvajanja posameznih igralcev, smo prišli do spoznanja, da je med našimi otroki nekaj res dobrih igralških talentov, kar je vse hvale vredno. Dolžnost režiserja in vzgojiteljev je, da obrnejo vso pozornost na vzgojo teh otrok, ki bi utegnili postati steber naše bodoče kulturne delavnosti!

Za SLOVENSKO SIROTIŠČE

Namesto cvetja na grob dragega strica Novinea daruje Milka Novinee 1000; Kristina Boškin 500; gđ. učiteljica Gabriela Mikluš šoli v slovo 3000; Zofka Stepančič 200; družina Terčič 2 zaboja jabolk in 1 zaboja krompirja; gospa Novine-Candutti namesto cvetja na grob † očetu 12 oljarnih sveč.

Vsem dobrotnikom srčna hvala in zagotovilo molitve in hvaležnosti!

Odgovorni urednik: **Stanko Stanič**
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Tvrška CITRUS

IMPORT - EXPORT

Lastnik Aleksander Goljevšček
TRST, Via Torrebianca 27

pošilja v Jugoslavijo darilne pakete in razno drugo blago pod zelo ugodnimi pogoji.

se bo z njo razgovoriti radi jutrišnjega dne. Videla je mater, da je gnala govedo in drobnico po zgonjah proti Grgarju, kamor je kaj kmalu dospela. Urška ji je šla naproti in ji pomagala čredo napojiti in razgnati v hleve. Nato je za večerjo pogrela fižol, ki je čakal od opoldne. Jedli sta ga s kislim mlekom.

»Jutri zgodaj moram iti s kuratovo sestro Marijo v Solkan, da oddam pisma gospodu župniku in kaplanu in govornim ženskam, ki pridejo v kaplanijo.« je dejala Urška.

»Jaz ne bom mogla več pasti, ker moram voditi in urejevati doma vse gospodinjstvo in gospodarstvo. Četudi je majhno, vendar samo od sebe ne gre in potrebuje moje roke. Naprosili bova Godničevu Francka, da pase čredo mesto tebe, dokler ne obideš vseh bližnjih vasi in izvršiš Marijinega naročila.«

»Tako bo najprimernejše. Res najprimernejše! Po večerji greva k botroma in poprosiva za pomoč.« je menila Urška.

Godničevi so prošnji matere Tinice in Urške ustregli. Francka se ni obotavljala prevzeti vaško čredo v svoje varstvo, dokler Urška ne izpolni Marijinega naročila. »Mislim, da ne bo dolgo trajalo, da vse okoliško ljudstvo zve za Marijino prikazanje in željo, da se postavi na Skalnici cerkev. Danes je bilo gori že okoli 50 ljudi iz

naše vasi, Ravnice in iz Lokoveca ter so pri razpulu pod vrhom molili častitljivi rožni venec in peli Marijine pesmi.« je dejala mati Tinica.

Lepemu nedeljskemu dnevu je sledila jasna junjska noč. Na nebu je brlelo tisoč in tisoč zvezd, blede mesec je sijal na Skalnico in obširno pokrajino okrog nje. Lahen veter je pihal od Krna in Matajurja in zibal skrivnostne Trnovske gozdove v sladke sen. Bil je čas najkrajših noči in najdaljših dni, ko si podajata večerna in jutranja zarja roki in se pozdravljata s pozdravi dehtečega cvetja, vonjavih rož in zelenih trav. Urška in mati sta kleče zmolili Mariji v čast veseli rožni venec, mu pridružili deset zdravmarij za verne duše v vcih, zlasti za najozje sorodnike. Pozabili tudi nista na krivoverce, trdovratne grešnike, na misijonarje, duhovnike in redovnike. Priporočili sta se sv. Družini, kateri je bil od nekaj posvečen ponedeljek, in se izročili njenemu varstvu. Ko sta zmolili še lavretanske litanije, sta legli in sladko zaspali. Saj sta bili obe utrujeni. Ko se je v ponedeljek rodilo jutro iz noči, sta obe zgodaj vstali. Mati Tinica je opravljala svoje gospodinjске posle, Urška pa je odšla v župnišče in počakala nekaj trenutkov na kuharico Marijo, da se je napravila in pohitela z njo v Solkan.

(Nadaljevanje)